

مهکنوب

هاشم سهراج

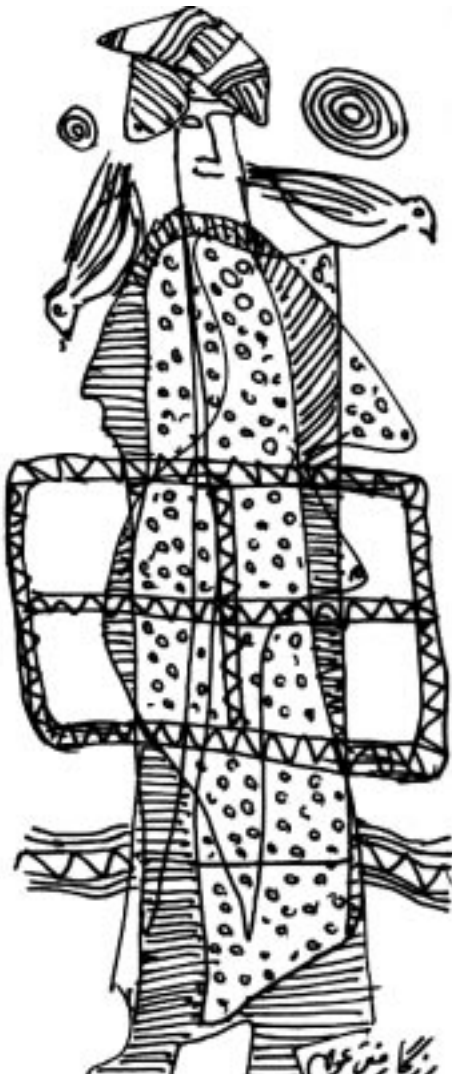

بوتلیک «بلاک جاک» مان نۆشی و
 سهرمهست و سهرخۆش و سهرگهردان
 دهخولایینهوه دهخولایینهوه دهخولایینهوه
 پاشان
 له ئۆفیسه شووشه بهنده کهی - شیروان - دا
 پشوومان دا
 شتگهله له فهزای قه شهنگی نه زه لدا
 ده ره قسان و
 شه پۆل شه پۆل شه پۆل
 شه پۆل شه پۆل
 له ته کریستالی وردی پرشنگداری چه سه ره تاوییان
 په رشده کردو
 مووچرکی غوربهت و شه پیدایی به لهش و رۆحی
 زه مه ندا ده هات دا
 ئه ی خودا
 رسته به خرۆشانه وه سه ره پرۆ
 تلیاکی بیته به نه شته و چه ز
 دلپیش به ته زووی نه قینه وه

دوای دهنگدان، نازادو ناسوده بووین و
 دل پارچه ناگریکی سه و داسه ری
 له زه تدارو غه مگین
 ده تگوت: له ته هه ورپکی سه پی نامال په شه و
 له خۆوه، له ناسۆی ئالتۆزی نه به ددا
 ده له نگتی و گۆزانی بۆ ره ها ده لئی
 هیدی هیدی هیدی هیدی
 به ری که وتین و له و دیو مه رزی
 ژاوه ژاوه جوانه که دا.. دانپشتین و

بهيان همدیس لهخه و رابووم
 من لم ته متومانه بن کوتاییه دا چی ده کم؟
 بیرم له هیچ ده کرده وه
 دهخه نیم و دهخه نیم و هر دهخه نیم له پر
 چنگن ورده سه مونم بو مریشکه که و
 بالنده کیتییه کانی خودا هه لداو ده تگوت
 جهسته یه کی نازیه روه ره له هیکرا پهرتده بی!
 کاسیته که ی - بدیع - م خسته سه رو دهستم بو
 ژیر سنده لیه سپییه که درتژکرد، کتیبتیک
 هاته نیو دهستم له سر بهرگه که ی نووسرابوو مه کتوب

۲۰۰۵/۱۲/۲۶

گیرۆده ی له وحی جوانی
 له نزیک میزه پانویژه که ی شهودا
 چند کۆیله شیعریکی «سورخی و هه ندرین و موله لیب» مان
 خوتنده وه و تاوی خرۆشاین!
 رۆح بیابانیکه ویرانه و بن له نجه ی سه راب چ ده کا!
 من نازانم له م گهردوونه بن سنوره دا بهدوای چیدا
 ویلم و تاکه ی چرکه ناگرینه کانی
 عیشق و سۆزو جوانی و هۆگری ده نووسمه وه!
 «جهمال» گۆرانیه غوره تارویه کانی میهری
 ده چری و - جهمال - له خاپورگه ی راشکاوی شهودا
 عه تری ته پری پرچی «لازق» ی هه لده مژی و

حه شیشی مهرگی ده کیتشا
 چ کتیبتیکی داخراو و شیاوو
 ناو ریشماوییه وجود نه ی خودا
 چی وا نه مابوو، له گه ل «هه یوان» دا
 پیاله ی دلی «رزگارو هه لئو» بشکینین
 هه ر باش بو، «حه سه نی موسافیر»
 هه والی شیفای زارۆکه که ی پتداین و
 دووباره سه رمه ست و به له نگاز
 ژیاغان به گه رنه قان هیناو
 زیوال زیوال له ت له ت زیوال زیوال
 تیکه تیکه له ت له ت
 پیست و پۆشاکه خه فه تمان دادپیدا
 «سوب سه حه ر» رابوون
 بن شنگ و شه که ت و خانه خراب
 دوای بیست و چند سالتیک «به ختیار عه لی» م
 بینی و چاو فرمیستی تیزا.. نه ی خودا
 زینده گی هه میسه و هه میسه
 به سۆزو نه قینه وه جوانه و چیترا نا!
 به ری کوه تین.. بو کوئی؟
 له ریگادا.. لامانداو
 چند دانه - ماسی - یه کی ره نگاوه نگمان کری
 نای خودای من
 مرۆف چهنن چلتیس و درنده و دل پر ئیره ییه!
 ناوا ورگی نه و بوونه وه ره نارنجیانه هه لده دری هه ل